

SYNTHESE (5.12) (G)EENHEID – oorlog en vrede (3)

Arnold :

“ Mijn broer is gestorven.....door eigen hand; 77 jaar en niemand weet waarom. Hij kon goed zwemmen en toch was een ondiepe plas voldoende voor hem. Dit vind ik het meest intrigerende, het lijkt mij dat als niemand iets bespeurd heeft van enige wanhoop bij hem, dat er toch veel moed voor nodig moet zijn om je als goed zwemmer te kunnen verdrinken in een ondiepe plas.

Ik buig in respect voor mijn broer.

Het leven is een geschenk zei een christelijk gelovige, een geschenk van God en euthanasie is uit de boze, laat staan zelfdoding; je moet je lijden van welke aard ook verdragen, pijn mag met medicaties bestreden worden.

Ik buig in respect voor deze gelovige.

Het leven kan een hel zijn zei een ongelovige en een ondragelijk lijden van welke aard ook mag beëindigd worden om menswaardig te kunnen sterven.

Ik buig in respect voor deze ongelovige.

Suzanne :

“ Jij eert zonder te eren, door voor hen te buigen Arnold, het enig bestaande Wezen in hen dat ook in jou de enige ware Essentie is!”

Will :

“ Vandaag [10 oktober] staat er in De Standaard een serene getuigenis van zanger Kris De Bruyne naar aanleiding van de euthanasie van zijn moeder. ' Zij was zo blij, eindelijk had zij weer iets om naar uit te kijken. Moeder is zo mooi gestorven, in haar mooiste slaapkleed, in haar eigen bed en met een glimlach om haar mond.'

Religies huldigen het standpunt dat verdediging manu militari van de staat toegelaten is en dat sneuvelen voor dit doel geen zelfdoding is en kennelijk is dit ook geldend voor een beroepskrijger. Hieruit zou de conclusie getrokken kunnen worden dat het recht op vrijheid en eigendom een hogere waarde heeft dan het geschenk van het leven.

Berusten al deze standpunten – dus ook die omtrent zelfdoding en euthanasie niet op het denken, op percepties, op (bij consensus) bepaalde sociale codes en dit alles aan verandering onderhevig is?

Is gewetensnood niets anders dan een conflict tussen een situatie en het *aangeleerde* - en dus veranderlijke - individuele stelsel van denken?

Maar nog meer van belang is, dat als één standpunt ingenomen wordt, het andere noodzakelijkerwijze afgewezen moeten worden.

Het ene standpunt is goed en het andere is het kwaad en is te bestrijden. Dus “oorlog” verbaal, fysiek, emotioneel en in ons hart.

Nooit kan men in vrede verwijlen als er iets niet aanvaard en gerespecteerd wordt, als verwerpelijk beschouwd en uit het oog verloren wordt dat al deze verwerpelijke of aanvaardbare zaken slechts een geldigheid hebben voor een bepaalde plaats en en tijd.

Arnold :

“Ik kan niet inschatten door welke hel mijn broer is gegaan, noch kan ik weten hoe zwaar zijn rugzakje geworden was en de geringheid van zijn draagkracht. Zijn pijn viel wellicht niet onder het begrip 'ondraaglijk fysiek/psychisch lijden' of was euthanasie in zijn omgeving niet bespreekbaar. Bij mijn weten heeft hij ook nimmer gevraagd om het geschenk van het leven. Hoe kan er iets bestaan als een dergelijk geschenk? Het bestaat gewoonweg in al zijn vormen en gradaties.”

Will :

“Door het te koppelen aan een begrip als 'ik' en individualiteit kan spontaan en onlosmakelijk het idee van een geschenk ontstaan. Opnieuw blijkt hoe essentieel het is de waarachtigheid van het reële bestaan van een 'ik' of individualiteit en de overtuigingen te onderzoeken.

Vers 1.24 van de Ribhu Gita [volledige versie] geeft dit zo weer:

'Is er “jij”, is er “ik”; is er geen “jij” is er geen “ik”. Als er “dit” is, is er “dat”.

Suzanne :

“ Door hen en het te eren zonder te eren, eer ik de essentie van Mijzelf.” [zie De Clown (7).]